

Sygn. akt IV P 140/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Wójcik
Protokolant:	protokolant sądowy Kinga Poręba

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2017 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa W. S.

przeciwko (...) S.A. w L.

o zadośćuczynienie za rozstrój zdrowia

I. Oddała powództwo;

II. Zasądza od powódki W. S. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. w L. kwotę 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa prawnego;

III. Przyznaje ze środków Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Radcy Prawnego L. K. kwotę 900,00 zł (dziewięćset złotych) netto wraz z należnym 23% podatkiem VAT w kwocie 207,00 zł (dwieście siedem złotych), tj. kwotę 1007,00 zł (tysiąc siedem złotych) brutto tytułem pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu;

IV. W pozostałym zakresie kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV P 140/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 września 2017 roku

W pozwie z dnia 28 kwietnia 2016 r. powódka W. S. domagała zasądzenia się od strony pozwanej (...) S. A. w L. kwoty 4000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia za rozstrój zdrowia.

Powódka domagała się ponadto ustalenia odpowiedzialności cywilnoprawnej pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości, na skutek rozstroju zdrowia powstałego w związku z zatrudnieniem przez pozwaną, w warunkach szkodliwych dla zdrowia w okresie od 1 października 2013 r. do 30 kwietnia 2015 r.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że od dnia 1 października 2013 r. do 30 kwietnia 2015 r. była zatrudniona w (...) S. A. w L. na stanowisku ślusarza.

Powódka informowała pracodawcę, że jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. Jednakże została przydzielona do pracy na ślusarni w warunkach szkodliwych. W okresie zatrudnienia powódka wielokrotnie skarżyła się kierownikowi działu na szkodliwe i ponad jej siły warunki pracy. Chodziło o znaczny huk maszyn i wiertarek i silną alergię spowodowaną reakcją na szkodliwe chemiczne płyny wspomagające. Prośby powódki o przeniesienie na inne stanowisko pracy były ignorowane. Ostatecznie nie przedłużono jej umowy o pracę.

Powódka posiada wyuczony zawód krawiec, dodatkowo jest kucharzem małej gastronomii.

W wyniku pracy w szkodliwych warunkach powódka doznała rozstroju zdrowia. Cierpi na poważne schorzenia natury dermatologicznej, w różnych częściach ciała odczuwa uciążliwy świąd. Ponadto nie może wykonywać pracy w wyuczonych zawodach gdyż zmiany rumieniowe na jej ciele są bolesne, częściowo otwarte i wykluczają kontakt z żywnością w gastronomii lub też intensywną pracę manualną jako krawcowej.

W okresie poprzedzającym zatrudnienie u pozwanej powódka nie cierpiała na schorzenia astmatyczne, alergologiczne lub też dermatologiczne. Od zakończenia pracy u pozwanej powódka leczy się dodatkowo otolaryngologicznie gdyż w wyniku znacznego huku panującego w zakładzie pracy cierpi na szumy w uszach. Zdolność zarobkowa powódki została w znacznej mierze ograniczona. Powódka nadto w związku z dolegliwościami fizycznymi, na które cierpi rozchorowała się psychicznie, leczy się psychiatrycznie i korzysta z opieki psychologa. Cierpi na nerwicę i depresję.

W odpowiedzi na pozew (k. 29-32) strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana zaprzeczyła jakimkolwiek podstawom odpowiedzialności pracodawcy z tytułu zaistniałego zdarzenia.

Pozwana wskazała, że nie ustalono aby powódka doznała choroby zawodowej związanej z zatrudnieniem w pozwanej spółce w takich warunkach.

Pozwany podkreślił również, że stwierdzenie choroby zawodowej w postępowaniu cywilnym przed sądem powszechnym jest prawnie niedopuszczalne, a w przypadku powódki nie prowadzono żadnego postępowania w tej kwestii, zgodnie ze stosownymi przepisami. Ponadto, pozwany wskazał, że powódka przez cały okres zatrudnienia w (...) S.A. nie przebywała na żadnym zwolnieniu lekarskim związanym z problemami innymi niż psychiczne. Warunki, w jakich pracowała powódka w wydziale ślusarskim, nie mogą być uznane za szkodliwe dla zdrowia; pracodawca od wielu lat zatrudniał tam osoby niepełnosprawne.

Powódkę zatrudniono po przeprowadzeniu wstępnych badań lekarskich i zapoznaniu z ryzykiem zawodowym na jej stanowisku pracy. Wszystkie zagrożenia, które mogły wystąpić na stanowisku powódki określone zostały jako akceptowalne.

Również substancje, z jakimi powódka miała styczność w czasie pracy (głównie aluminium), nie są substancjami szkodliwymi. Choroby skórne powódki jedynie nasiliły się w okresie zatrudnienia, co potwierdza historia choroby powódki.

Firma reagowała na prośby powódki o przeniesienie do innej pracy i faktycznie dokonano takiego przeniesienia, zmieniając powódce pracę z obsługi śrutownicy na obsługę wibratora, a następnie pilnika, co stanowiło już, zdaniem pozwanego, najłżejszą możliwą pracę wykonywaną w wydziale ślusarskim.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka W. S. była zatrudniona w pozwanej spółce (...) S.A. w L. na stanowisku ślusarz w wydziale ślusarskim od 1.10.2013 r. do 30.04.2015 r. na podstawie umowy o pracę na czas określony. Powódka jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim i wymaga odpowiedniego zatrudnienia w warunkach otwartego rynku pracy.

(Dowód: świadectwo pracy- k. 13, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności- k. 14)

Powódka została zapoznana przez pracodawcę z ryzykiem zawodowym na jej stanowisku pracy w postaci pięciu zagrożeń: hałasu, używania ostrych narzędzi i materiałów, przeciążenia, uderzenia obrabianym przedmiotem i odprysku opiłka szlifowanego materiału. Ryzyka te zostały określone jako małe lub pomijalne, a co za tym idzie- wszystkie jako akceptowalne.

(Dowód: stanowiskowa karta szacowania ryzyka- k. 38-45)

W zakresie zatrudnienia powódka nie była narażona na nadmierne zagrożenia w związku z wykonywaną pracą. Hałas, spowodowany pracą wibratora, który powódka obsługiwała, nie przekraczał dopuszczalnych norm i zachowany był środek ostrożności w postaci używania przez pracowników słuchawek ochronnych. Chemiczny środek wspomagający wibrowanie (SZ-3) również nie może być uznany za nadmiernie niebezpieczny, tym bardziej, że pracodawca wyposażył pracowników w niezbędne rękawice ochronne, wymieniane sukcesywnie po ich zużyciu. Ze specyfikacji technicznej wyrobu wynika, że produkt ten jest bezpieczny do zastosowań technicznych i podczas pracy z jego użyciem należy jedynie przestrzegać podstawowych zasad higieny i bhp.

(Dowód: zeznania świadków: J. B. k. 86, J. S.- k. 86-87, M. T. k. 86-87, H. T. k. 105)

Powódka cierpi na schorzenia dermatologiczne w postaci zmian na skórze o charakterze rozsianego wyprysku. Nie można jednoznacznie stwierdzić, że ich źródłem są szkodliwe czynniki występujące w środowisku pracy. Przyczyną mogą być też substancje, z jakimi powódka styka się w środowisku domowym albo inne czynniki, np. leki czy pokarm. Wysoce prawdopodobnym jest, że nawroty chorobowych zmian skórnych związane są z alergenami obecnymi w środowisku domowym, ponieważ nawroty tych zmian miały miejsce już po zaprzestaniu pracy na stanowisku ślusarza.

(Dowód: opinia sądowo-lekarska- k.114-116)

U powódki stwierdzono również nadreaktywną astmę oskrzelową o lekkim przebiegu, z zaburzeniami wentylacji nieznaczного stopnia. Nie można jednak jednoznacznie stwierdzić, czy warunki pracy badanej są przyczyną astmy oskrzelowej. Wysoce prawdopodobne jest natomiast, że astma oskrzelowa powódki jest typową astmą alergiczną, której nasilenie występuje w okresie wiosennym.

(Dowód: opinia sądowo-lekarska-k. 150-152)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków oraz opinie biegłych sądowych- dermatologa i pulmonologa. Opinie te są w ocenie Sądu rzetelne, spójne, logiczne i nie ma podstaw do ich kwestionowania. Sąd w całości podzielił wnioski zamieszczone w w/w opiniach. Opinie te zostały ponadto sporządzone w oparciu o fachową wiedzę - lekarzy specjalistów a także przeprowadzone badania lekarskie i analizę dokumentacji medycznej.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków zatrudnionych u strony pozwanej. Osoby te złożyły szczere i stanowcze zeznania. Zeznania wszystkich tych świadków są ze sobą zgodne, że warunki pracy powódki były dobre.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków członków rodziny powódki na okoliczność, że schorzenia powódki mają związek z zatrudnieniem w pozwanej zakładzie pracy. Zeznania tych świadków jako osób najbliższych są z zasady nieobiektywne i podlegają w związku z tym krytycznej ocenie. Należy mieć na uwadze, że w/w świadkowie nie mieli żadnych własnych i bezpośrednich wiadomości na temat warunków pracy u strony pozwanej. Informacje te pochodziły jedynie od powódki. Zeznania świadków na okoliczność, związku schorzeń powódki z jej zatrudnieniem stanowią jedynie domysły nie poparte żadnymi merytorycznymi argumentami.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka nie wskazała podstawy prawnej, odpowiedzialności pozwanego z tytułu domniemanej szkody doznanej przez nią, w wyniku szkodliwych warunków pracy.

Art. 207 § 1 k.p. stanowi, że: Pracodawca ponosi odpowiedzialność za stan bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie pracy.

Podstawą roszczeń dochodzonych z tytułu rozstroju zdrowia będącego skutkiem szkodliwych warunków pracy mogą być również przepisy kodeksu cywilnego.

Zgodnie z treścią art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Przepis ten określa ogólną regułę dla odpowiedzialności za szkodę, do której doszło wskutek zdarzeń nazywanych czynami niedozwolonymi (odpowiedzialność deliktowa). Podstawowe znaczenie dla stosowania art. 415 k.c. ma określenie zdarzenia, za które podmiotowi przypisywana jest odpowiedzialność (czyn sprawcy), oraz jakie okoliczności pozwalają albo uniemożliwiają uznanie go za czyn zawiniony. Zachowaniem, za które podmiotowi można przypisać odpowiedzialność deliktową na podstawie art. 415 k.c., może być działanie, jak i zaniechanie.

Dochodząc odszkodowania na podstawie art. 415 k.c. **pracownik musi udowodnić wszystkie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pracodawcy, a więc bezprawność, winę, szkodę i związek przyczynowy a także rozmiar poniesionej szkody.**

Tych przesłanek powódka nie udowodniła.

Powódka w żaden sposób nie wykazała, że była zatrudniana przez stronę pozwaną w warunkach szkodliwych dla zdrowia. W pozwie zarzucono, że powódka pracowała w nadmiernym hałasie (huk maszyn i wiertarek) oraz, że była narażona na szkodliwe działanie płynów wspomagających. W przeprowadzonym postępowaniu nie udowodniono aby hałas na stanowisku pracy powódki był nadmierny lub aby płyny, z którymi miała w pracy kontakt były szkodliwe, w szczególności alergizujące. Jak ustalił Sąd powódka miała odpowiednie warunki pracy, w szczególności była wyposażona w ochronne słuchawki oraz rękawice.

Powódka nie udowodniła również aby na skutek zatrudnienia u strony pozwanej doznała uszczerbku czy też rozstroju zdrowia. Pomiędzy schorzeniami na jakie niewątpliwie cierpi obecnie powódka a zatrudnieniem u strony pozwanej (precyzyjnie ujmując panującymi w zakładzie warunkami pracy) nie zachodzi żaden związek przyczynowy.

Wydane w sprawie opinie biegłych lekarzy specjalistów nie potwierdziły aby obecne schorzenia powódki były wynikiem warunków panujących na stanowisku pracy powódki.

Biegła dermatolog stwierdziła, że zmiany na skórze powódki mogły być skutkiem różnych czynników, także tych występujących w środowisku domowym. Skoro powódka zgłosiła się do dermatologa dopiero na 3 dni przed rozwiązaniem umowy a po rozwiązaniu stosunku pracy występowały nawroty choroby to można wnioskować, iż zmiany skórne były związane z alergenami obecnymi w środowisku domowym. Podobne wnioski wysnuła biegła pulmonolog: „Sama badana podała, że od kiedy przestała pracować, nie ma istotnej poprawy, nie zmniejszyła się duszność, kaszel, katar.” Dodatkowo biegła pulmonolog wskazała, że stan badanej jest dobry, zdolna do wykonywania pracy zgodnie z kwalifikacjami.

Przesłuchani w sprawie świadkowie zeznali, że warunki pracy na stanowisku pracy powódki były dobre.

Mając powyższe na uwadze ustalenie uszczerbku na zdrowiu oraz wysokości szkody było bezprzedmiotowe dla rozstrzygnięcia sprawy. Tym samym sąd nie przeprowadzał postępowania dowodowego w dalszym zakresie.

Należy wskazać dodatkowo, że w zakresie problemów zdrowotnych o charakterze psychiatrycznym i psychologicznym, powódka już od maja 2009 r. na okres do 30.09.2016 r. była zaliczona do osób niepełnosprawnych z uwagi na przyczyny określone symbolami O2-P i O1-U. (k. 14)

Wobec powyższych ustaleń Sąd orzekł jak w sentencji, na podstawie powołanych przepisów.

Sąd obciążył powódkę kosztami procesu jako stronę przegrywającą na zasadzie art. 98 k.p.c. Na koszty te składają się koszty poniesione przez stronę pozwaną na zastępstwo prawne zgodnie z najniższą stawką przewidzianą w § 9 ust.1 punkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sąd przyznał również pełnomocnikowi powódki wynagrodzenie tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Z: 1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki,

2. kalendarz 14 dni.